

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa P. [...] S.A. w B.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 7 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 17 grudnia 2014 r., VI ACa [...] oddalił apelację P. [...] S.A. w B. (powód) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE), które zostały wniesione od wyroku Sądu Okręgowego w W. Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 29 listopada 2013 r., XVII AmE [...], którym Sąd Okręgowy zmienił decyzję Prezesa URE z 29 lipca 2011 r. w ten sposób, że określił wysokość środków wraz z odsetkami, jaką powód ma zwrócić na rzecz Z[...] S.A., z uwagi na nadpłatę zaliczek wypłaconych na poczet kosztów osieroconych za sporny okres.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny stwierdził, że interpretacja treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach porywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz.U. Nr 130, poz. 905 ze zm. - dalej jako ustawa KDT) nie może być dokonywana w oderwaniu od brzmienia art. 44 ustawy KDT. Z łącznej analizy tych dwóch przepisów wynika w ocenie Sądu drugiej instancji, jasny wniosek, że wolą ustawodawcy jest, aby wysokość korekty rocznej kosztów odnosiła się jedynie do ilości gazu ziemnego objętego obowiązkiem odbioru (tzw. klauzula minimum take), a nie do całej ilości gazu zakupionego w danym roku na podstawie umowy.

Skargę kasacyjną na powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego wniósł powód, zaskarżając go w części, w której Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda i nie zasadził od Prezesa URE na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 46 ust. 1 ustawy KDT oraz na konieczności rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego: czy wzór matematyczny zawarty w art. 46 ust. 1 ustawy KDT, służący wyliczeniu korekty rocznej kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego jest kompletny i pozwala na prawidłowe wyliczenie tej korekty, czy też wzór zawarty w tym przepisie nie jest kompletny i wymaga uzupełnienia, a jeżeli tak, to jakiego uzupełnienia i na jakiej podstawie prawnej powinno być ono przeprowadzone, w szczególności czy do wzoru zawartego w art. 46 ust. 1 ustawy KDT należałoby zastosować elementy wzoru zawartego w art. 44 ustawy KDT, a jeśli tak to w jaki sposób i na jakiej podstawie prawnej?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda Prezes URE wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcie celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w [...], w części oddalającej apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji, opiera się na założeniach, które korespondują z wykładnią art. 44 i art. 46 ustawy KDT dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z 7 kwietnia 2016 r., III SK 15/15 (niepublikowany), którą to wykładnię Sąd Najwyższy w obecnym składzie podziela. Nie zachodzi zatem potrzeba rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego wskazanego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, gdyż jego treść oraz uzasadnienie nie zawierają argumentów, które mogłyby wzbudzić uzasadnioną wątpliwość co do publicznoprawnej potrzeby ponownego (i odmiennego) rozstrzygnięcia tego zagadnienia przy merytorycznym rozpoznaniu skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.